

Ústav Dálného východu

Posudek vedoucího bakalářské práce

student: Zuzana Kašparová
obor: koreanistika
název práce: Kategorie plurálu v korejštině
vedoucí práce: Tomáš Horák, Ph.D.

Práce Zuzany Kašparové se věnuje zajímavému a nosnému tématu kategorie plurálu v korejštině. Cíle práce jsou však formulovány jen částečně, úvod spíše představuje jednotlivé části obsahu a pojednáváné problémy. Jediným explicitním cílem, který si tak práce klade, je „v daném jazyce komplexně tuto kategorii rozebrat“. Bohužel však autorka víceméně opomíjí zmínit, jakým způsobem bude tento komplexní rozbor provádět.

Z následného zpracování se práce zdá být jakousi metastudií existujících článků a monografií, což je u nerodilého mluvčího se středně pokročilou znalostí jazyka naprosto relevantní přístup, jen je třeba jej otevřeně formulovat. Sumarizační práce by měla být určitým srovnáním použitých studií s uplatněním vlastního kritického pohledu a zasazením do systémového rámce. Předložené dílo ale působí jako poněkud neuspořádaná prezentace excerpovaných částí, kde navíc není často zřejmé, co je převzato a co je autorčiným přínosem, či osobně zjištěnou skutečností. Nejzřetelněji se tento nedostatek projevuje v případech odkazů u kapitol (Jména v nepřímém pádu, Příslovce, Tázací slova, Dějová slovesa atd.), kdy to na první pohled vypadá, že uvedené kapitoly jsou jen volnou parafrází citovaných článků. Dá se očekávat, že příkladové věty jsou vesměs převzaté od rodilých mluvčích, ovšem je dobré důsledněji uvádět zdroje, už jen proto, že se v nich objevují velmi nestandardní tvary (nemluvě o překlapech a chybách). Např. tvar čölmadül (příklad č. 48) odporuje pravidlům tvoření slovesného základu, sekvence -ruldül¹ v příkladu č. 50 je v korpusu nedohledatelná, podobně jako tvar toraoatta (věta č. 32, 33) v nezkrácené formě. Zásadnější problém ovšem je, že autorka uvádí i analýzu a interpretaci daných vět, aniž by bylo jasné, co je z její hlavy a co je (nekriticky) přejato.

Pokud jde o teoretické zázemí autorky, tak prokázala obeznámenost se základní literaturou vztahující se k tématu. Výklad problematiky sice není příliš souvislý a přehledný, nicméně dokládá relativní porozumění. Určité mezery jsou patrné v práci s odbornými termíny. Už jen rozlišení mezi kvantitou (množstvím, početností) jako pojmovou kategorií a číslem jako jejím vyjádřením (gramaticky ohýbáním slov, či jinak) by výklad zpřehlednilo a ujasnilo. Na str. 9 např. uvádí jazyk Pirahã jako výjimku z tvrzení, že mnohost vyjadřují všechny jazyky, přičemž operuje tím, že v tomto jazyce neexistuje systém gramatického čísla... Volně také nakládá s pojmy jako „afix“ a „koncovka“ (str. 17 a jinde), píše o „přejímání“ a „kopírování“ sufixu plurálu, aniž by byl uveden případný rozdíl apod. Přejímání sufixu plurálu jde mimochodem proti citovanému tvrzení, že plurál v korejštině „není třeba

¹ v ostatních příkladových větách uvádí standardní pořadí –dürül i u kopírování vnějšího plurálu (např. muldürül)

Ústav Dálného východu

uznávat jako gramatickou kategorii“ (str. 20). Vysvětlení nepřímého pádu v poznámce zase neopravňuje použití tohoto termínu pro popis korejštiny, podobně nepřiliš vhodným termínem pro korejštinu jsou i WH-questions. Obecně by bylo dobré držet se základního popisného rámce, např. standardní školské mluvnice, jinak je nutné uvést definice kategorií jako „tázací slova“, „spojky“ apod., které nejsou její součástí. Na některých místech by bylo vhodné termíny zúžit, kdy např. v kapitole Zájmena se pojednává pouze o zájmenech osobních, příslovci se zase myslí pouze příslovce způsobu apod.

Formální zpracování práce a jazyková úroveň jsou ucházející. K hlavním nedostatkům zpracování a stylu patří nepřiliš dobrá návaznost jednotlivých součástí a podkapitol. Práce tak nepůsobí příliš kompaktně. Častá je chybějící interpunkce, nezřídka jsou chybně udávána čísla příkladových vět, vytknout lze i nedostatky v citování původních autorů (např. na str. 21 uvedený Pucek (2005) cituje jiného autora) apod.

Přestože se autorka na základě dostupné literatury pokusila o zpracování zadaného tématu v dostatečné šíři, působí práce jako celek poněkud neuceleným dojmem. Práci doporučuji k obhajobě s uvedenými výhradami a navrhuji hodnocení dobře.

V Zelenči, dne 2. 2. 2015